

Тудорка имъ заливане
Младенъ Тудорки думаша:
— На Турци чаша приливай,
На меня не е доливай
Дано са Турци опиятъ.
Не са Турцитъ упиха
Ами са Младенъ упи.
Че лѣгна Младенъ, че заспа
Когн са Младенъ пробудилъ.
Той на Тудорка думаша:
— Дай ми Тудорке водица,
Че за водица изгоряхъ
Че ма виното изгори.
А Младенца му думаша:
— Младене, Младенъ чорбаджи:
Ти като лѣгна и заспа,
Турци си, холанъ, станаха,
Скоро си коне изведоха
Съ ройно ги вино напуха,
Съ бѣлъ ги орисъ назовиха,
Че си Тудорка грабнаха,
Грабнаха и занесоха.
Че стана Младенъ, Младене,
Извади конче хранено,
Съ ройно го вино напои,
Съ бѣлъ го орисъ назови,
Съ тенакъ го коланъ прѣпаса
Че го възсѣдна прѣпусна
И на конче си думаша:
— Конче ле черно гарванче,
Три години си хранено,
Хранено не товарено,